

bejde med de sociale myndigheder og andre myndigheder og organisationer.

Det er Politimesterforeningens opfattelse, at den nødvendige og realistiske beskyttelse allerede etableres, og at den fortsat etableres bedst på politiets initiativ i samarbejde med andre myndigheder, uden de formelle bånd, et nedskrevet beskyttelsesprogram kunne risikere at lægge på samarbejdet.«

På linie med, hvad politiet har givet udtryk for, er jeg helt enig i spørgerens intentioner om myndighedssamarbejde og opmærksomhed om beskyttelse af ofre for rockernes kriminalitet.

I overensstemmelse med politiets udtalelser er det samtidig min opfattelse, at der ikke er behov for at formalisere et fast beskyttelsesprogram for ofrene, idet den nødvendige støtte og beskyttelse til et offer i det enkelte tilfælde som i dag må bero på og etableres på grundlag af offerets situation og de konkrete omstændigheder, der gør sig gældende i vedkommende sag.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at jeg anser det for væsentligt, at der udover en fortsættelse og intensivning af politiets indsats over for rockermiljøet er et samarbejde mellem de involverede myndigheder, som kan medvirke til at sikre en samlet og effektiv bekæmpelse af rockerkriminaliteten. Jeg kan oplyse, at jeg har indbudt Kommunernes Landsforening og berørte borgmestre til et møde i Justitsministeriet den 14. august 2002 med henblik på at drøfte indsatsen mod rockerkriminalitet. Endvidere har jeg aftalt med Rigspolitchefen, at han i løbet af sommeren sammen med politikredsene og anklagemyndigheden udarbejder et samlet oplæg til den videre indsats over for rockermiljøet.

Ad spm. nr. S 2093

Fra videnskabsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jette Jespersen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. amling), forhandlingerne side 7885, lød således:

Til videnskabsministeren (15/5 02) af:

Jette Jespersen (DF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at samfundsforskere ikke benytter deres privilegerede

rede position til at pleje private politiske interesser?«

Supplerende svar (12/7 02)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jette Jespersen (DF) stillede ovenstående spørgsmål til mig d. 15. maj 2002. Baggrunden for spørgsmålet var en konkret sag, hvor en forsker havde skrevet en artikel i avisen Information. I et foreløbigt svar af 24. maj 2002 orienterede jeg spørgeren om, at Københavns Universitet var blevet bedt om en udtalelse i sagen.

Københavns Universitet udtaler i svar af 7. juni 2002 til ministeriet blandt andet:

»Den i spørgsmålet nævnte forsker har ikke udtalt sig på vegne af Københavns Universitet. Da de nævnte udtalelser heller ikke omhandler hans ansættelses/arbejdssted eller sager hidrørende herfra, må udtalelserne være omfattet af den almindelige ytringsfrihed. At udtalelserne måtte bygge på viden, faglig kompetence og metode oparbejdet som ansat ved Københavns Universitet forrykker ikke dette forhold. Københavns Universitet er således ikke ansvarlig for og har ikke mulighed for at blande sig i den pågældende publiceringsvirksomhed.«

Jeg tager Københavns Universitets udtalelse til efterretning.

I grundlovens § 77, 1. pkt. hedder det: »Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene.«

Det er fast antaget, blandt andet i Lars Nordskov Niensens responsum om offentligt ansattes ytringsfrihed fra 1987, at også offentligt ansatte er omfattet af ytringsfriheden i grundlovens § 77. Hvor en offentligt ansat udtaler sig om emner inden for dennes tjenestoområde, kan der dog efter omstændighederne være en pligt til, at den offentligt ansatte gør det klart, at udtalelsen sker som privatmand.

I den konkrete sag, har den pågældende forsker ikke udtalt sig om Københavns Universitets forhold eller i øvrigt udtalt sig på universitetets vegne, hvorfor han i henhold til den almindelige ytringsfrihed fastslået i grundlovens § 77 har ret til at udtale sig, dog under ansvar for domstolene.